

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 322/19/5506-9
EEČ: 2-40-396-2019

Martin 23.10.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
XXXXX: XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v mieste trvalého bydliska, na ulici XXXXX XXXXX v priestoroch rodinného domu, počas konfliktu so svojou družkou XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX s ktorou žije v spoločnej domácnosti, vyčítal jej, že je pod vplyvom alkoholu a nestará sa o deti, vulgárne jej nadával, udrel ju do oblasti tváre, poslal ju do izby nachádzajúcej sa na prízemí domu prespať, kam je nasledoval držiak ju za pravé rameno, v rozčúlení zavrel silno dvere, z ktorých vypadla vonkajšia kľučka /vnútorná ostala/ a následne sa vrátil ku deťom na poschodie, po tom, ako poškodená začala volať, že sa nemôže dostať z izby, zišiel na prízemie a otvoril jej,

Okresnému úradu XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ odboru kriminálnej polície OR PZ XXXXX uznesením zo dňa XXXXX podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti uznesenia.

Obvinený vo svojej výpovedi uviedol, že k tomu, čo sa mu kladie za vinu sa priznáva zčasti do tej miery, že dňa XXXXX mal konflikt so svojou družkou XXXXX s ktorou žije v spoločnej domácnosti, nadával jej, že je opitá, do izby nachádzajúcej sa v prízemí rodinného domu ju doviedol preto, aby tam vytriezvela, nech ju deti nevidia, v rozčúlení za ňou zabuchol dvere, a v ruke mu ostala kľučka od dverí. K detailom uviedol, že dňa XXXXX prišiel vo večerných hodinách do miesta trvalého bydliska, v čase pred 21.00 hod, našiel v spálni svoju partnerku XXXXX ležať na bruchu. Dcéra XXXXX sedela vedľa nej, syn XXXXX spal. Nakoľko chcel zistiť čo je s partnerkou, začal ju budiť, pričom zistil, že opitá. Bola dezorientovaná, preto ju chytil za pravú ruku a odišiel s ňou do kuchyne. V kuchyni sa pohádali, nadal jej, že je znovu opitá. Fyzické napadnutie poprel. Povedal jej, že nech ide do spodnej izby, nech sa tam vyspí. Išiel s ňou, držal ju za pravú ruku, vošli do izby nachádzajúcej sa na prízemí domu. Ako vošla do izby, ihneď si ľahla na posteľ, následne z izby odišiel preč, buchol dverami a vtedy mu zostala v ruke kľučka, ktorú položil hneď oproti dverám a odišiel ku deťom. Po polhodine počul poškodenú, ako klope na dvere /nekričala/, na to zišiel aj s dcérou XXXXX na prízemie. Dvere jej otvoril a odišli všetci spoločne hore. Dcéru XXXXX uložili spať, prešli do kuchyne, kde nastala medzi nimi hádka, vyčítal jej alkoholizmus, pri pasovaní sa o telefón, poškodená spadla na zem, pričom si udrela ľavé rameno, koleno, tiež si udrela ľavú stranu tváre. Zodvihol ju zo zeme a odišli spať. Záverom obvinený uviedol, že nemal v úmysle poškodenú obmedzovať, odviedol ju do izby so zámerom nech sa tam vyspí a nech porozmýšľa nad sebou, tiež nechcel, aby spala pri deťoch. V prípade, že priateľka chcela z izby vyjsť vonku, mohla tak urobiť, z izby sa dalo dostať, celej vzniknutej situácie je mu ľúto.

Poškodená XXXXX využila svoje právo a odoprela vypovedať. Do zápisnice ako aj pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu uviedla, že trestné oznámenie, ktoré podala, bolo z jej strany unáhlené, konala v rozčúlení, nakoľko sa v nedeľu XXXXX pohádala s priateľom - obvineným, nechcela, aby to takto celé dopadlo a celej veci bol kladený taký silný dôraz. Z konania obvineného nemá dôvodnú obavu.

Súčasťou spisového materiálu je aj úradný záznam príslušníkov II. operatívneho oddelenia OKP OR PZ XXXXX súvisiaci s preverovaním podaného trestného oznámenia XXXXX, úradný záznam vyšetrovateľa k možnému svedkovi vyšetrovaného incidentu osobe vyššieho veku XXXXX, ktorý uviedol, že býva v spoločne v dome s obvineným a poškodenou, dňa XXXXX nič nepočul, žiaden krik,

žiaden buchot, on potrebuje už len dožiť.

Zo záznamu zo služby OO PZ XXXXX zo dňa XXXXX vyplýva, že okolo 22,00 h volala poškodená na políciu, že ju dňa XXXXX napadol priateľ, chce, aby sa ku nemu vrátila domov. Pri vykonanej osobnej previerke bola poškodená poučená, že má ísť na lekárske ošetrenie a podať trestné oznámenie, na tvári mala drobné poranenia.

Z ambulantného záznamu z ošetrenia XXXXX XXXXX, vyplýva, že táto bola na lekárskom ošetrení dňa XXXXX - dva dni po incidente, subjektívne udávala napadnutie zo strany priateľa, ošetrojúca lekárka odporučila šetrenie, lokálne heparoid, analgetika, bez ďalšej kontroly.

Podľa odpisu registra trestov obvinený má dva záznamy v registri trestov, v oboch prípadoch bol odsúdený pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. V prvom prípade platí fikcia neodsúdenia. Druhé odsúdenie - Trestným rozkazom Okresného súdu XXXXX z XXXXX sp. zn. XXXXX pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do XXXXX /osvedčenie sa 15.08.2017/, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 6 rokov.

Zo správy o povesti k osobe obvineného vypracovanej zo strany mesta XXXXX zo dňa XXXXX vyplýva, že správanie obvineného nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Jeho pracovný pomer u nich trvá od XXXXX do súčasnosti formou dohody o vykonaní práce, ktorá je každoročne obnovovaná 350 hod/rok. Vykonávaná prácu – XXXXX v zamestnaní dosahuje pozitívne pracovné výsledky, nebol nikdy disciplinárne riešený. O rodinných pomeroch XXXXX a XXXXX nemajú žiadne informácie a taktiež nemajú informácie o tom, či bolo deťom alebo partnerke ubližované.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe – blízkej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie druh, rodič spoločného dieťaťa ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Objektom vyššie citovaného trestného činu je chránená osobná sloboda ktoréhokoľvek človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb. Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať.

Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. K bráneniu užívať osobnú slobodu musí dôjsť bez oprávnenia. Ide o úmyselný trváci trestný čin.

Podľa § 17 Trestného zákona je pre trestnosť činu obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmýnený.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme úmysel priamy alebo nepriamy. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel priamo nechcel spôsobom uvedenom v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozmýnený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiacie proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Pod pojmom hodnotenie dôkazov sa rozumie zložitá myšlienková činnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktorou sa završuje proces dokazovania. Jej pomocou sa získava záver o závažnosti, zákonnosti, pravdivosti každého dôkazu. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Zistenými skutočnosťami sa rozumejú skutočnosti zistené z trestného oznámenia alebo po začatí trestného stíhania z vykonaných úkonov.

Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Vykonaným dokazovaním bolo bez pochyb preukázané, že dňa XXXXX vo večerných hodinách, medzi partnermi XXXXX a XXXXX došlo ku verbálnemu vulgárnemu XXXXX v mieste spoločného bydliska v obci XXXXX v priestoroch rodinného domu, bez prítomnosti svedkov. Je nepochybné, že obvinený zaviedol

poškodenú do priestorov izby, nachádzajúcej sa na prízemí rodinného domu, držiaca ju silnejšie pri tom za pravé rameno /podľa výpovede obvineného z dôvodu, aby tam prenocovala a nespala pod vplyvom alkoholu v spoločnej spálni/. Z výpovede obvineného, ako aj zo zápisnice o trestnom oznámení poškodenej, rovnako z fotodokumentácie vykonanej pri ohliadke miesta činu, vyplýva, že dvere na izbe, kde bola poškodená zavretá, mali kľučku na oboch stranách a dali sa otvárať z oboch strán, je akceptovateľné preto tvrdenie obvineného, že pri silnejšom zatvorení dverí obvineným vonkajšia kľučka vypadla /uvedené potvrdila aj poškodená v trestnom oznámení, keď uviedla, že vo vnútri vo dverách ostala kľučka, avšak sa ňou nemohla dostať z izby von/. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci /s poukazom na zápisnicu o výsluchu poškodenej, v ktorej odmietla ozrejmiť ďalšie skutočnosti vrátane použitia násilia zo strany obvineného voči nej tým, že využila svoje zákonné právo a odoprela vypovedať/ konštatujem, že konanie obvineného nie je možné vyhodnotiť ako konanie vykonané s úmyslom inej osobe obmedzovať osobnú slobodu, žiadnym vyprodukovaným dôkazom nebola totiž preukázaná snaha obvineného protiprávne obmedziť osobnú slobodu poškodenej, ktorá sa reálne mohla dostať z izby pri vynaložení minimálneho úsilia. Na základe zhodnotenia všetkých dostupných dôkazov po ich dôkladnej analýze, posudzujúc celú vec komplexne, záverujem, že v konkrétnom prípade nie je možné konštatovať spáchanie trestného činu obmedzovania osobnej slobody zo strany obvineného a to pre absenciu objektívnej ako aj subjektívnej stránky uvedeného činu, avšak jeho neprístojné konanie voči poškodenej zo dňa 30.07.2019 /s poukazom na samotnú výpoveď obvineného, priloženú fotodokumentáciu, záznam z hliadky, ako aj lekársky záznam/ môže byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, z uvedeného dôvodu som postúpila danú vec Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Martine, na prejednanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Nora Podoláková
prokurátorka